Dansborg-1

ID: 3895 · Usikker position
www.vragguiden.dk/vrag/3895

Position & Dybde

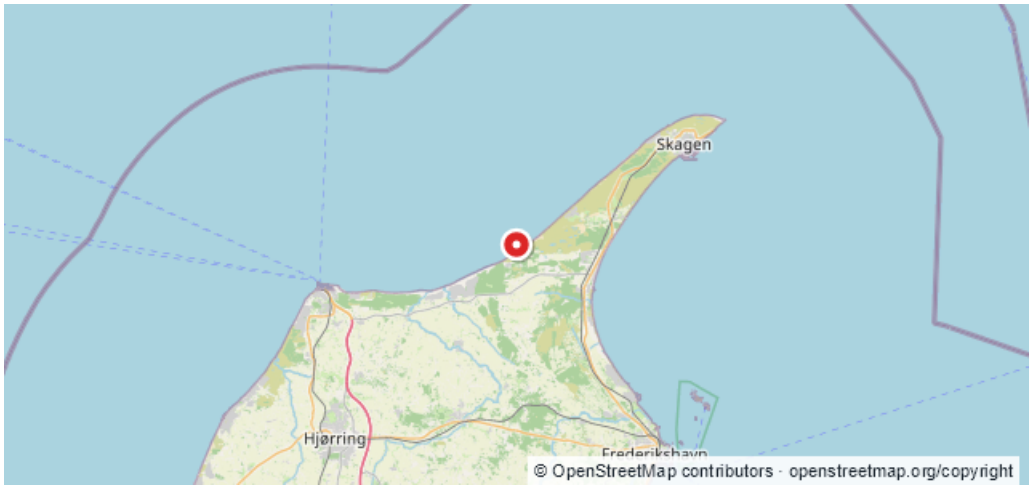

WGS84 · Beregnet WGS84-visning
57:38,020N 10:17,813E

ED50
57:38,05N 10:17,89E

Dybde (top)	Dybde (bund)
Ukendt	**Ukendt**
Stævnretning	Afstand til kyst
Ukendt	**0,6 km**

Beskrivelse

Teksten er MEGET LANG, så derfor er den delt over 2 "rekords" DANSBORG-1 og DANSBORG-2Kilde:$.Jens Frederik Hjermitslev Fiskeri-vragregister No.54 Dansborg var en dansk Fregat strandede på vej til Ostindien d.15.2.1714, og er sandsynligvis fuldstændig nedsandet i dag. Stig D Nilsen siger positionen er forkert,den skal ligge længere øster. Kilde:$.Poul Olsen, Hirtshals Sportsdykkerklub Nedenstående lange historie er specielt interessant, fordi der er indblandet GULD og S<LV, og der kan stadigvæk være noget tilbage i vraget i dag !!!! Den fortæller også om bjærgning fra vrag i ældre tider, da dykning ikke var almindelig. Alt nedenstående er fra Vensyssels <rbog 1922: "EEN S<RGELIG VIISE OVER ET OSTINDISK SCHIB, SOM STRANDEDE VED H<YEN I JYL- LAND 1715" [R:1714] ved C. KLITGAARD. (Kgl. Bibl.: Ny kgl. Saml. Fol. 685, Side 220). Siunges som; "Hieltelig mig nu lengis p. p." Ach! ach! hvor kand mand komme I denne Jammerdahl, der joe u-milde Domme af Lyckens felde schaall; den Rose vel oppluckes paa hvasse Tornetræe, maa her dog ikke suckes: O ! Jammer, Vock og Væe! O ! daarlig er at lide paa Lyckens blide Straal, thi nu kand mand ej viide sit Skin, som med een Schaal, et Glas, der ofte breckes og mister alt sit Schiin, en Søe kand snart opvæckis af Modgangs Sudse-Vind. Hør Broder, som mon være, paa Skibet tomle fort, hør til, hvad vi nu lære om Lyckens onde Ort; Du Schipper, som schall seile og lide mangt et Stød, kom frem og Dig her speile: Her var nu Sorg og Nød. De pløiedæ, de vi tørre*, [Ligene] af Kiøbenhavens Stad, som til Ostindien fører det Skib, som kostbar var, lod meget vel tillavet det Schib tit Dannisborg, derpaa vi os paagive, her møtte Suck og Sorg. Februarij Maaned, som var dend tiende Dag, vi alting vel tillavde at seile i god Mag; vor Ancker vi oplette de Seiler stod for Mast, det dansche Flag udsette, paa Gud vi tenckte fast. Af Sundet vi saa seiler, ad Chatigat lod staa, der os slet intet feiler, vor Styre-Mand* vi saae, [Lods] som os geleide schulle til nordre Nordsche-Vald, der var vor Broder hulde, men var ej Hielp paa Fald. Saa lenge Lycken smiler med faurend smigrend Mund, og mange, mange iiler at giøre Venner huld; men naar hun Sindet vender, giør Tordensteen forbaust, hvor er dend da, som kiender den Mand, som lider Last. Vor Cors vi vil fortsette til vi mod Hetland* kom, [Ved Stavanger] Gud bedre det, her maatte vi

tumle runden om; vor Roer det brast isynder, det giorde os stoer Meen, vi alle raabte schynder, tag hid, vær ej for seen. Een anden dog og hentis, men se, det var omsonst, paa Sorrig, Sorrig ventis, her gielder ingen Konst; Vores Roer vi forlatte, her drev vi som et Vrag; En Tiisdag det passeredæ og een ælendig Dag. Her var kun idel Klage med Suck beblanded Graad, vi var i største Fare, som Brød vi Asche aad, enhver da maatte blegne, thi vi nok kunde see, paa Gods og Livets Vegne Forliis at vilde schee. Om Torsdag Aften silde, da Klocken var ved 10, det gick os gandsche ilde, her var ej nogen fri for Suck og <yne-Taare; vi var i største Nød, her var ej Hielp paa Færde, vi saae dend visse Død. Thi Schibet haardt mon støde paa Reflens haarde Grund, paa (Sider alle?) mødte dend Søe med brølend Mund, til Himlen ragtes Hænder, hielp Gud den Arvedeel, vi var i Løvis Hænder, vi knuses smaa som Meel. Dervi paa Dæcket stoede, vorklemte Hierter bad og os paa Gud forloede, da schiltes Schibet ad; hver Mand sin Aan befalte i Jesu milde Haand; her druckned udi Tallet ved tredsintz tiuge Mand. Vi eene toe blev sparet, Gud være ævig Tack, som os saa vel bevaret, der vi i Fare stoed; Gud vi her maa priise i denne Jammerdal, giv siden ævig Liise i Himmlens Frydesal! Om den Begivenhed, der omhandles i foranstaaende bedrøvelige Vise, som i Haandskrift findes i det kgl. Bibliotek, har jeg foretaget Undersøgelse af Skagens, Raabjergs og Tversteds Kirkebøger, idet der var en Mulighed for, at der kunde være Tilførsler om begravede ilanddrevne Lig fra Skibet, men der er ikke fundet noget herom og Forholdet var jo ogsaa saaledes i de Tider, at der almindeligvis kun indførtes Personalia vedrørende det paagældende Sogns egen Befolkning, og det er Undtagelser, naar der i Kystsognenes Kirkebøger findes noget om forulykkede Søfolk. Derimod har jeg saavel i Horns-Vennebjerg Herreders Tingbog som i Skagens Tingbog for 1714 fundet en Del om denne Stranding, og paa Grundlag af disse Kilder kan der berettes følgende: Fregatten "Dansborg" af Kbhavn strandede paa Skødelund Strand i Raabjerg Sogn Natten mellem 15.-16. Februar 1714, og Skibet skiltes hurtigt ad, hvorved de ombordværende druknede paa 2 Matroser nær, og Ladningen drev derefter delvis i Land langs Kysten øst paa. Da Strandingen foregik saa nær Skagen, og da Godset for en stor Del drev ind paa Skagens Strand, var det naturligt nok, at denne Bys Tolder og Byfoged tog sig af Bjergningen, men man synes ikke at have haft nogen Hast med at underrette Horns Herreds <vrighed, Herredsfoged Paulin i Hjøring, eller Overøvrigheden, Amtmand Arnoldus Dyssel paa Sejlstrup, thi først 20. Februar om Aftenen fik Dyssel Brev fra Tolderen, Christoffer Ferslev, i Skagen om, at "Dansborg" var forulykket paa Raabjerg Strand, og han gav saa straks Herreds- foged Paulin og Herredsskriver West Jensen Ordre til at møde i Skagen den følgende Dag, for at de og Amtmand i Forening kunde se paa Forholdene, afholde Strandingsforhør og lade foretage Eftersyn der i Egnen angaaende, om nogen ulovlig havde taget af det ilanddrevne Gods [Horns-Vennebjerg H. Tgb. 21. og 26. Febr., 23-26. Marts 1714.], thi - som det fremgaar af Tingbøgerne - var Tyverier ved slige Lejligheder meget hyppige [Jvf. Jydske Saml. I. V 322.]. Teksten fortsætter i rekorden "DANSBORG-2". (c)Rettet den 19/03-1997. ANDERS CLAUSEN

Sidst rettet af: DykInfo Dato: Ukendt